

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Subdelegación del Gobierno en Guipuzkoa – Extranjeria

Odpůrce: Samir Zaizoune

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, zejména její čl. 6 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 ve spojení s čl. 4 odst. 2 a 3, musí být vykládána v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je úprava dotčená v původním řízení, která v případě neoprávněného pobytu státních příslušníků třetích zemí na území tohoto státu stanoví podle okolností buď uložení pokuty, nebo vyhoštění, přičemž současné uplatnění obou těchto opatření je vyloučeno.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 93, 29.3.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. dubna 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de grande instance de Nîmes – Francie) – Jean-Claude Van Hove v. CNP Assurances SA

(Věc C-96/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 93/13/EHS — Zneužívající klauzule — Pojistná smlouva — Článek 4 odst. 2 — Posouzení zneužívajícího charakteru smluvních klauzulí — Vyloučení klauzulí týkajících se hlavního předmětu smlouvy — Klauzule zajišťující převzetí úhrady splátek na základě smlouvy o hypotečním úvěru — Úplná pracovní neschopnost dlužníka — Vyloučení nároku na pojistné plnění v případě uznané schopnosti vykonávat výdělečnou či nevýdělečnou činnost“

(2015/C 205/12)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de grande instance de Nîmes

Účastníci původního řízení

Žalobce: Jean-Claude Van Hove

Žalovaná: CNP Assurances SA

Výrok

Článek 4 odst. 2 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládán v tom smyslu, že klauzule vložená do pojistné smlouvy, jež má za cíl zaručit převzetí úhrady splátek dlužných věřiteli v případě úplné pracovní neschopnosti dlužníka, spadá pod výjimku obsaženou v tomto ustanovení pouze v případě, že vnitrostátní soud shledá, že:

— zaprvé tato klauzule s ohledem na povahu, obecnou systematiku a ustanovení smluvního celku, jakož i její právní a věcný kontext určuje hlavní předmět smlouvy zmíněného celku, který je jako takový pro tento celek příznačný, a

— *zadruhé je tato klauzule sepsána jasným a srozumitelným jazykem, to znamená, že je pro spotřebitele srozumitelná nejen v gramatické rovině, ale i že smlouva navíc transparentně popisuje konkrétní fungování mechanismu, na nějž odkazuje dotčená klauzule, jakož i vztah mezi tímto mechanismem a mechanismem stanoveným dalšími klauzulemi, tak aby tomuto spotřebiteli byla poskytnuta možnost vyhodnotit na základě přesných a srozumitelných kritérií ekonomické důsledky, které z toho pro něj vyplývají.*

(¹) Úř. věst. C 142, 12. 5. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 23. dubna 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varhoven administrativen sad – Bulharsko) – GST – Sarviz AG Germania v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Věc C-111/14) (¹)

„Společný systém daně z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Zásada daňové neutrality — Osoba povinná odvést DPH — Odvedení DPH příjemcem v důsledku omylu — Povinnost poskytovatele služeb odvést DPH — Odmítnutí přiznat poskytovateli služeb vrácení DPH“

(2015/C 205/13)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven administrativen sad

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: GST – Sarviz AG Germania

Žalovaný: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Výrok

- 1) Článek 193 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2010/88/EU ze dne 7. prosince 2010, musí být vykládán v tom smyslu, že daň z přidané hodnoty je povinná odvést pouze osoba povinná k dani uskutečňující poskytnutí služby, pokud tato služba byla poskytnuta ze stálé provozovny nacházející se v členském státě, v němž je tato daň splatná.
- 2) Článek 194 směrnice 2006/112, ve znění směrnice 2010/88, musí být vykládán v tom smyslu, že neumožňuje daňové správě členského státu považovat příjemce služeb, které byly poskytnuty ze stálé provozovny poskytovatele, za osobu povinnou odvést daň z přidané hodnoty, pokud jak poskytovatel, tak příjemce těchto služeb jsou usazeni na území téhož členského státu, i když tento příjemce již tuto daň odvedl, vycházejí z mylného předpokladu, že uvedený poskytovatel neměl v tomto státě stálou provozovnu.
- 3) Zásada neutrality daně z přidané hodnoty musí být vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení, které umožňuje daňové správě odepřít poskytovateli služeb vrácení této daně, kterou odvedl, i když příjemci těchto služeb, který uvedenou daň za tytéž služby rovněž odvedl, byl odepřen nárok na její odpočet s odůvodněním, že nemá příslušný daňový doklad, protože vnitrostátní zákon neumožňuje opravu daňových dokladů, pokud existuje pravomocné rozhodnutí o dodatečném výměru daně.

(¹) Úř. věst. C 142, 12. 5. 2014.